

تا کی افراد خودسر زیر چتر حمایتی مسئولین می توانند مرتکب اعمال غیر قانونی شوند؟

✖ مادران پارک لاله

شرایطی ایجاد کرده اند که ساده ترین خواسته‌های طبیعی شهروندان جرم محسوب می شود. وقتی مادری از مامورانی که فرزندش را به اسارت می برند، محل انتقال فرزند خود را سوال می کند، با زشت ترین سخنان مجبور به سکوت می شود. وقتی مادری درخواست دانستن محل قبر، فرزندش را می کند، یا می خواهد برای عزیزش مراسمی بگیرد با تهدید مجبور به سکوت می شود.

هر روز به چشم خود شاهد بی عدالتی و بی قانونی و بی حرمتی های پیاپی عوامل جمهوری اسلامی هستیم که جان و امنیت و آزادی و زندگی مردم کشورمان و بخصوص جوانان را نشانه گرفته است و زندگی را برای آنان، هر لحظه سخت و سخت تر می کند.

افراد بی سلاح را فقط برای بیان کمترین خواستشان می گیرند و زیر انواع و اقسام شکنجه از بین می برند و با گذشت سالها کسی پاسخگو نیست.

چهل روز از کشته شدن ستار بهشتی، پسری که به جرم بیان عقایدش، زیر انواع و اقسام شکنجه ها، جان عزیزش را از دست داد می گذرد و هنوز کسی پاسخگو نیست. وقتی به دلیل افشای جنایت، مسئولان مجبور به پاسخ گویی شدند، با هیاهوی بسیار پیرامون آن و در نهایت محکوم کردن و حذف چند نفر فرمان بر، سعی در به بیراهه کشاندن افکار عمومی ایران و جهان کردند و در پایان مانند همیشه، مسئله به فراموشی سپرده شد.

در تمام این سالها هیچوقت نه تنها افراد خودسر شناسایی و مجازات نشده اند، بلکه مورد حمایت قرار گرفته و روز به روز فعالیتشان گسترش پیدا کرده است.

جوانان را بی دلیل و بی هیچ مدرکی به سازمانهای امنیتی فرا می خوانند، با تهدید و با اتهامات واهی و همچنین شنیع ترین رفتارهای

غیرانسانی و با ایجاد جو ترس و وحشت، آنان را مجبور به پذیرش خواسته‌های پلیدشان می‌کنند. در این بین حتی بسیاری از آنان به دلیل شرایط عصبی شدیدی که برایشان ایجاد می‌کنند، راهی بیمارستان شده‌اند. آنان را با تهدید، مجبور به سکوت در برابر رفتارهای غیرانسانی می‌کنند، آنان را مجبور به رازداری رفتارهای ناشایستشان می‌کنند، و با فشار می‌خواهند جلوی افشای این جریانات را بگیرند. در این بین اگر کسانی هم به ارگانهای مربوطه شکایت کنند و معترض شوند، به جای برخورد قاطع با عوامل مربوطه باز با جمله‌ی همیشگی اینان عوامل خودسر هستند، سعی در بستن پرونده می‌کنند.

متأسفانه چون ملاک تایید افراد، برای کار در سازمان‌ها و ادارات دولتی، تخصص و صداقت و انسانیت نیست و فقط انتخاب افرادی گوش به فرمان است. به همین دلیل، سودجویان به آسانی می‌توانند وارد ارگانهای حکومتی شده و به راحتی به اعمال غیر انسانی خود دست بزنند.

شرایطی ایجاد کرده‌اند که ساده‌ترین خواسته‌های طبیعی شهروندان جرم محسوب می‌شود. وقتی مادری از مامورانی که فرزندش را به اسارت می‌برند، محل انتقال فرزند خود را سوال می‌کند، با زشت‌ترین سخنان مجبور به سکوت می‌شود. وقتی مادری درخواست دانستن محل قبر، فرزندش را می‌کند، یا می‌خواهد برای عزیزش مراسمی بگیرد با تهدید مجبور به سکوت می‌شود. مردم حتی حق ندارند، سوال کنند که به چه اجازه‌ای آرامش و امنیت آنان توسط این افراد سلب می‌شود. گویی مردم اسرای جنگی این حکومت‌اند. در حالیکه دانستن این مسایل در شمار کمترین حقوق مردم است.

سران یک حکومت مسئول هستند که پاسخ‌گوی مردم خود باشند و ما می‌خواهیم بدانیم:

- تا کی، هر جنایتی در این کشور با مطرح کردن اینکه آنان افراد خودسر هستند، توجیه می‌شود؟
- با چه مجوزی اینان به راحتی به خود حق می‌دهند که با ایجاد وحشت، آرامش و امنیت مردم را سلب کنند؟
- به چه دلیلی اطلاعات مردم در اختیار این افراد خودسر قرار می‌گیرد، تا آنان بتوانند از این اطلاعات سوءاستفاده کنند؟
- اگر این افراد خودسر هستند، چرا از اماکنی که زیر نظر اطلاعات و مراکز دولتی است، استفاده می‌کنند و به شکار انسان‌ها می‌پردازند؟

- چرا مقام های مسئول حکومتی در مقابل این همه بی حرمتی و هتاکی نسبت به مردم سکوت اختیار می کنند؟

ما مادران پارک لاله این برخوردهای خودسرانه را به شدت محکوم می کنیم و از مسئولان جمهوری اسلامی که وظیفه حفظ جان و مال و امنیت مردم را به عهده دارند، مصرانه می خواهیم که به جایگاه انسانی مردم و بخصوص دختران و پسران جوان ما که آینده سازان این کشور هستند، احترام بگذارند و هشدار می دهیم که با مردم به مانند یک اسیر یا غنیمت جنگی برخورد نکنند.

مادران پارک لاله
۲۰ آذر